

Louňovice pod Blaníkem, okr. Benešov, Středočeský kraj

Pravěké hradiště a středověký hrad na vrchu Velký Blaník

(6.–5. století př. Kr., středověk)

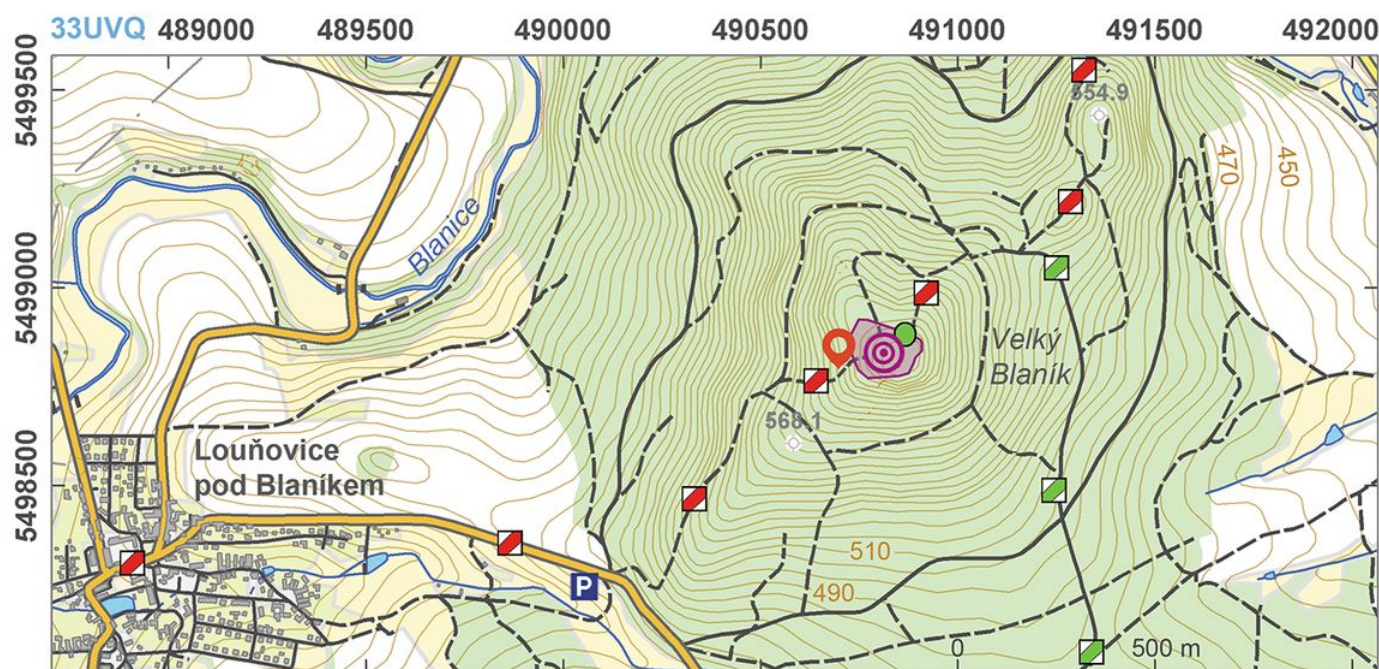

Hora Velký Blaník je opředena řadou legend a především díky nim se stala inspirací mnoha umělců, zejména v době národního obrození. Na jejím vrcholu stálo již v mladší době halštatské a časně době laténské hradiště. Svým umístěním i konstrukcí valů připomíná blanické hradiště starší typy opevněných lokalit z mladší a pozdní doby bronzové, jimž je přičítána kultovní funkce, je však podstatně menší. Jeho nejvýraznějším terénním reliktem je mohutný vnější val. Pravěkou zástavbu pravděpodobně narušila výstavba středověkého hradu, k němuž patřil vnitřní obdélníkový val s příkopem. V 15. století byl Blaník poutním místem, neboť se věřilo, že jsou v hoře pohřbeni apoštolové Petr a Pavel, asi o století později pak vznikla legenda o blanických rytířích.

Literatura: Šolle 1988; Čtverák a kol. 2003; Waldhauser 2012a.

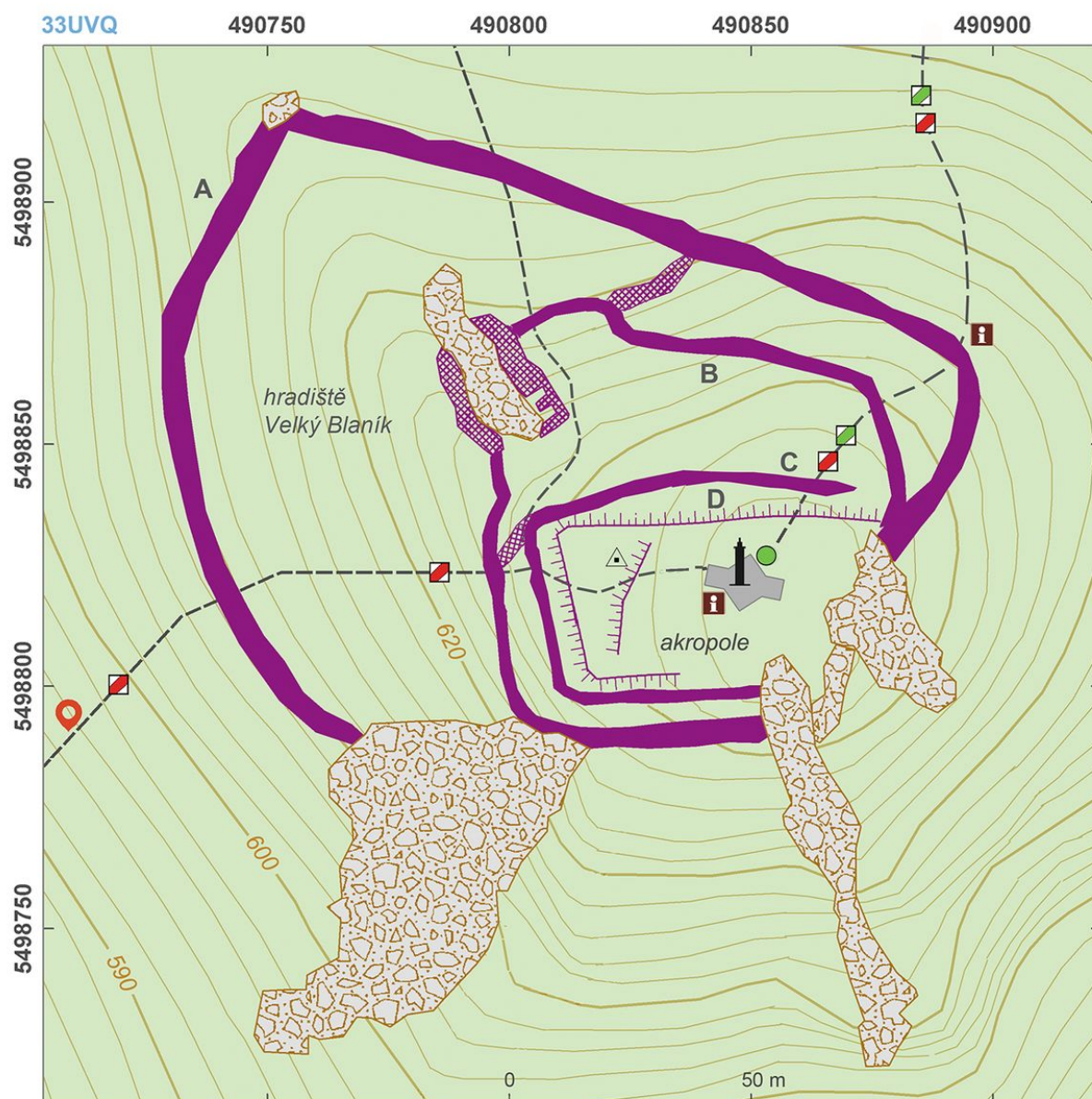
Navigační bod: N 49°38'29.75", E 14°52'16.78" (vstup od jihozápadu).

Vysvětlivky k mapám: A – vnější pás valů; B – střední pás valů; C – vnitřní pás valů; D - příkop.

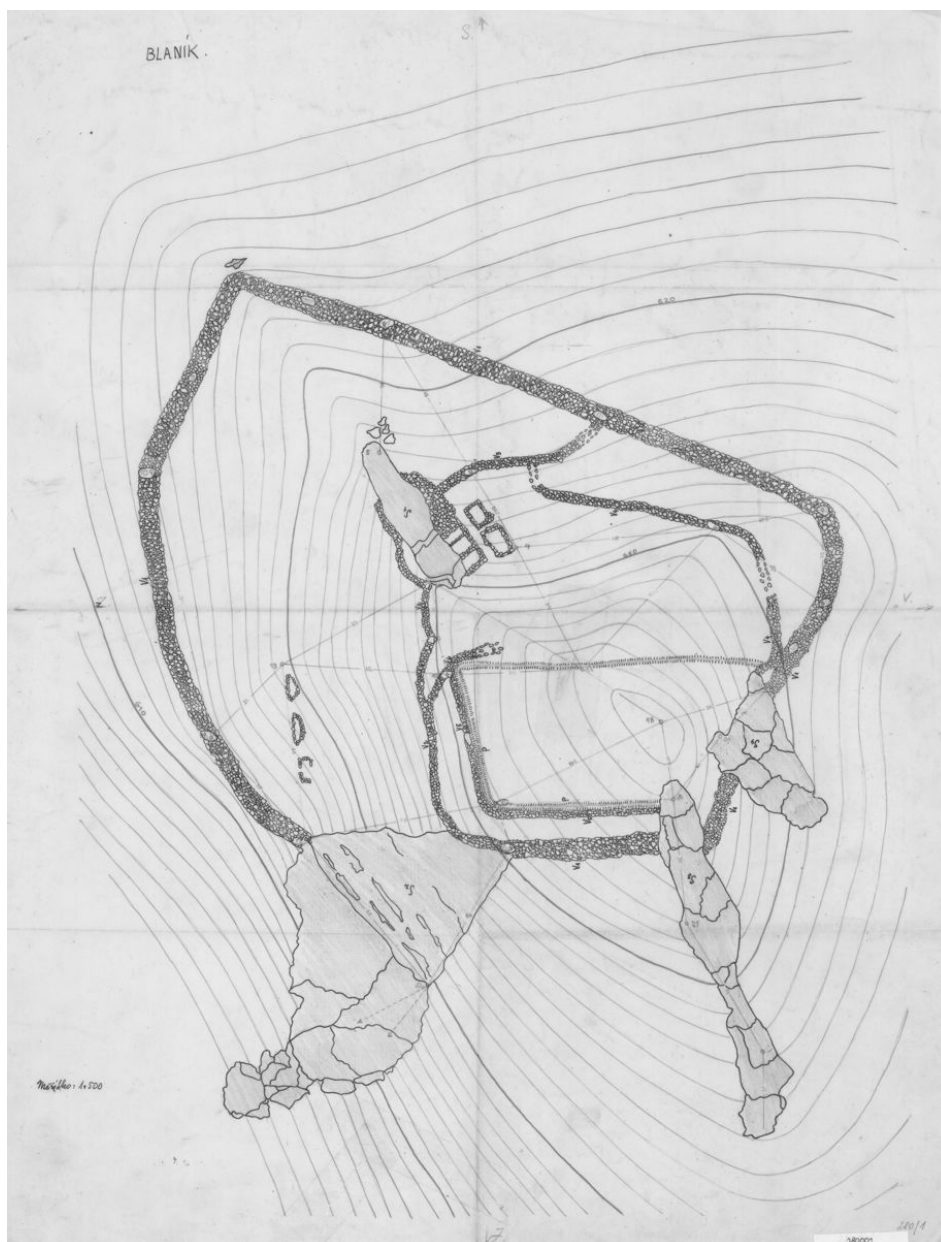
Přístupová mapa.

Podle Kuna a kol. 2014.

Plán lokality.

Podle Kuna a kol. 2014.

Půdorys hradiště zakreslený při výzkumu M. Šolleho v r. 1940.

Archiv ARÚP, PY000280001.

Panoramatický snímek vnějšího valu, pohled od severovýchodu k rozhledně.

Foto, M. Kuna, 2014.

Vnější kamenný val v severovýchodní části obvodu hradiště.

Foto J. Marounek, 2008.

Vnější val od severu.

Foto M. Kuna, 2014.

Skalní výchoz ve středu hraděště.

Foto M. Kuna, 2014.

Vnější val na severní straně hradiště.

Foto M. Kuna, 2014.

Rozhledna na vrcholu Velkého Blaníku.

Foto M. Kuna, 2014.

Foto M. Kuna, 2014.